

купятъ *жито* между онѣзи, които идѣхъ
 6 тамъ: защото гладъ-тъ бѣше въ Ханаан-
 сѣ-тъ земѣ. А Иосифъ бѣше *дуправителъ*-тъ на мѣсто-то: той продаваше на
 всички-тъ людѣ на онѣзъ земѣ: и дой-
 7 дохъ Иосифови-тъ братія *и поклонихъ*
 му ся съ лице до земѣ-тъ. А Иосифъ,
 като видѣ братія-та си, позна ги: но по-
 8 каза ся чужденецъ на тѣхъ, и говорѣше
 имъ жестоко, и рече имъ: Отъ дѣ идете?
 9 А тѣ рекохъ: Отъ Ханаанскъ-тъ земѣ,
 10 за да купимъ хранѣ. И позна Иосифъ бра-
 11 тія-та си: но тѣ него не познахъ. *И на-
 12 уми си Иосифъ сѣница-та, които бѣше съ-
 13 нувалъ за тѣхъ, и рече имъ: Съгледатели
 14 сте вы: дойдохте да прѣгледате голо-
 15 тѣ на тѣзи земѣ. А тѣ му рекохъ: Не,
 16 господине мой: но дойдохъ раби-тъ ти
 17 да купятъ хранѣ. Ный всички смы сы-
 18 нове на одного человѣка: прави *человѣци*
 19 смы: раби-тъ твои не сѣ съгледатели. И
 20 рече имъ: Не, но голо-тъ на мѣсто-то
 21 дойдохте да прѣгледате. А тѣ рекохъ:
 22 Ный твои-тъ раби смы дванадесетъ бра-
 23 тія, сынове на одного человѣка въ Ха-
 24 наанскъ-тъ земѣ, и ето, най-младый-тъ
 25 ся намира съ отца ни, и единъ-тъ *не сѣ-
 26 ществува*. И рече имъ Иосифъ: Това е
 27 което вы казахъ и рѣкохъ: Съгледатели
 28 сте. Съ това ще ся ошгате: *тако ми
 29 Фараоновый-тъ животъ, нѣма да излѣзе-
 30 те отъ тукъ, ако не дойде по-младый-тъ
 31 вашъ братъ тука. Пратѣте одного отъ
 32 васъ, та нека доведе брата ви: а вы ще
 33 останете заплѣни додѣ ся покажѣте ду-
 34 мы-тъ ви, да ли говорите истинѣ: ако ли
 35 не, тако ми Фараоновый-тъ животъ, на-
 36 истинѣ сте съгледатели. И тури ги на-
 37 едно подъ стражѣ три дни.
 38 И третій-тъ день имъ рече Иосифъ: То-
 39 ва сторѣте, и ще живѣете: *защото* *азъ
 40 ся боѣхъ отъ Бога*. Ако сте прави, единъ
 41 отъ братія-та ви нека остане заплѣнъ въ
 42 затворъ-тъ, дѣто сте: а вы идѣте, земѣте
 43 жито за гладъ-тъ на домове-тъ си: *Но
 44 доведѣте ми най-младый-тъ си братъ:
 45 така ще ся докажѣте думы-тъ ви истин-
 46 ны, и нѣма да умрете*. И сторихъ така.
 47 И рекохъ си единъ на другъ: *Наистинѣ
 48 повинни смы заради наший-тъ братъ, за-
 49 щото видѣхмы оскърбѣніе-то на душѣ-тъ
 50 му, когато ни ся моляше, и го не послу-
 51 шахмы: за това ны постигнѣ това оскър-
 52 бѣніе. А Рувимъ отговори имъ и рече:
 53 Не казахъ ли ви, и рѣкохъ да не съгрѣ-
 54 шите противъ дѣте-то? и не послушахте:
 55 за това, ето, *окръвь-та* му ся изыскува.
 56 И тѣ не знаяхъ че разбираше Иосифъ: за-***

щото говореніе-то имъ съ него бѣше *чрѣзъ*
 24 тѣлковникъ. И оттегли ся отъ тѣхъ и пла-
 25 ка: и *пакъ* ся върнѣхъ при тѣхъ, и говорѣше
 имъ: и зѣ отъ тѣхъ Симеона, и върза го
 прѣдъ тѣхъ.

25 Тогазъ заповѣда Иосифъ да напълнятъ
 сѣдове-тъ имъ съсѣ жито, и да върнѣтъ
 сребро-то имъ всякому въ врътище-то му,
 и да имъ дадѣтъ хранѣ за пѣтъ-тъ: *и*
 26 станѣ имъ така. И натоварихъ жито-то
 си на ослы-тъ си, и търгнахъ отъ тамъ.
 27 *И* когато единъ отъ тѣхъ развърза врѣ-
 тище-то си за да даде на осель-тъ си хра-
 28 нѣ въ гостинницѣ-тъ, видѣ сребро-то си,
 и ето, бѣше въ устѣ-то на врѣтище-то му.
 28 И рече на братія-та си: Сребро-то ми ся
 даде назадъ, и наистинѣ ето го въ врѣ-
 тище-то ми: и ужасе ся сѣрдце-то имъ,
 и смутихъ ся, и говоряхъ помежду си:
 29 Що е това което ни стори Богъ?

29 И дойдохъ при Іакова отца си въ Ха-
 наанскъ-тъ земѣ и приказвахъ му все-
 30 ко що имъ ся бѣ случило, и рекохъ: Че-
 ловѣкъ-тъ, който е господарь на онѣзъ
 31 земѣ, *говори ми жестоко, и прія ми*
 32 като съгледатели на мѣсто-то. И рекохъ
 33 му: Прави *человѣци* смы, не смы съ-
 34 гледатели. Дванадесетъ братія смы, сы-
 35 нове на отца си: единъ-тъ не сѣществу-
 36 ва: и най-младый-тъ е днесъ съ отца ни
 37 въ Ханаанскъ-тъ земѣ. И рече ни че-
 ловѣкъ-тъ, господарь-тъ на онѣзъ земѣ:
 38 *Съ това ще познаѣхъ че сте прави чело-
 39 вѣци: одного отъ братія-та си оставѣте
 40 съ мене, и земѣте жито за гладъ-тъ на
 41 домове-тъ си, та си идѣте. И доведѣте
 42 при мене най-младый-тъ си братъ: то-
 43 газъ ще познаѣхъ че не сте съгледатели,
 44 но сте прави: и ще ви отдамъ брата ви,
 45 и *ище* търгувате въ тѣзи земѣ. И ко-
 46 гато испразднувахъ врѣтища-та си, ето
 47 *всякому* възвелъ-тъ на сребро-то бѣше
 48 въ врѣтище-то му: и като видѣхъ тѣ и
 49 отецъ имъ възвѣ-тъ на сребро-то си, у-
 50 пѣшихъ ся. И рече имъ Іаковъ отецъ
 51 имъ: *Вы мя обесчадихте: Иосифъ нѣма,
 52 и Симеона нѣма, и Вениамина искате да
 53 земете: върхъ мене паднѣ всичко това!*
 54 А Рувимъ отговори на отца си и рече:
 55 Двама-та ми сына убій, ако го не дове-
 56 дѣхъ при тебе: прѣдай го на рѣкъ-тъ ми,
 57 и азъ ще го доведѣхъ пакъ при тебе. А
 58 той рече: Нѣма да слѣзе сынъ ми съ
 59 васъ: защото *братъ* му умрѣ, и той
 60 самъ останѣ: и *ако* му ся случи нѣкое
 61 нещастіе по пѣтъ-тъ дѣто отхождате,
 62 *тогава* ще сведете сѣдинѣ-тъ ми съсѣ
 63 скръбъ въ гробъ-тъ.*

д Дѣян. 7; 11.

д Гл. 41; 41.

д Гл. 37; 7.

д Гл. 37; 5, 9.

д Гл. 37; 30. Псал. 5; 7. Виж.

Гл. 44; 20.

и 1 Цар. 1; 26, 17; 55.

и Лев. 25; 43. Неем. 5; 15.

и Ст. 34. Гл. 43; 5, 44; 23.

и Тов. 36; 8, 9. Осія 5; 15.

и Прит. 21; 13. Мат. 7; 2.

и Гл. 37; 21.

и Гл. 9; 5. 3 Цар. 2; 32. 2 Цар.

24; 22. Псал. 9; 12. Лук.

11; 50, 51.

и Мат. 5; 44. Рим. 12; 17,

20, 21. Гл. 43; 21.

и Ст. 7.

и Ст. 15, 19, 20.

и Гл. 34; 10.

д Гл. 43; 21.

и Гл. 43; 14.

и Ст. 13. Гл. 37; 33, 44; 28.

и Ст. 4. Гл. 44; 29.

и Гл. 37; 35, 44; 31.